

ANGYALOK ÉS PÁSZTORUK

A Magnificat Leánykar és Szebellédi Valéria a Pesti Vigadóban tartott jubileumi koncerten

Nehéz napokat élünk... különösen igaz ez a megállapítás kórusainkra nézve. A világjárvány következtében kialakult helyzet válaszút elé állította a közösségeket: találékonyságuktól, illetve helyes döntéseiktől függ a jövőjük. (Sajnos nem minden kórus élte túl a pandémiát.) Számos jubileumi hangverseny hiúsult meg az elmúlt másfél évben. A jól kalkuláló, s szerencsésnek mondható együttesek 2021 őszére időzítették ünnepi koncertjüket. Így valósulhatott meg a Magnificat Leánykar estje 2021. november 21-én a Pesti Vigadó Dísztermében.

A kerek évfordulót tavaly ünnepelte – volna a leánykar, melyet 1990-ben alapított az akkori Erkel Ferenc Általános Iskola zenei tagozatos tanulóiból Szebellédi Valéria, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével kitüntetett Liszt Ferenc-díjas karnagy.

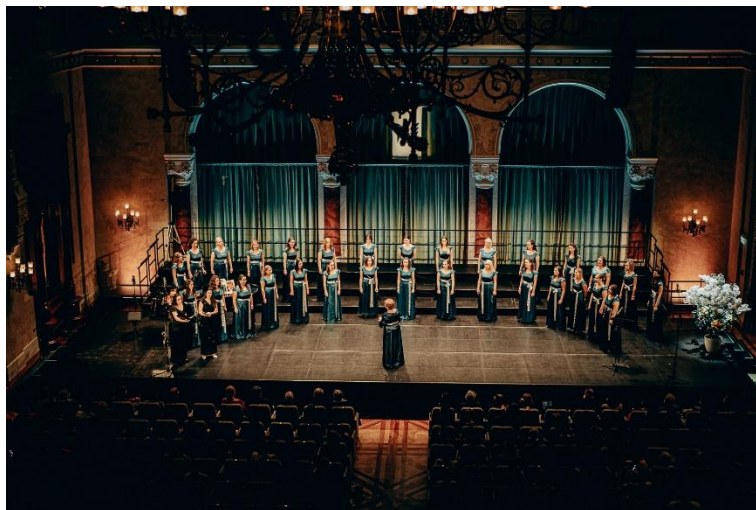
¹ Nagy Márta zongoraművész, tanár

Valószínűnek tartom, hogy a Vigadó közönsége tudta, milyen eseményre jön: egy világszínvonalú koncertnek lesz fül- és szemtanúja. Az ünnepi műsor egyértelmű szimbólummal indult: Halmos László Magnificatját hallhattuk nyitányként. Nemcsak a pódiumról, hanem az emeletről is szóltak az „angyalok”. A quadrofon hangzás már az első percekben elvarázsolta a jelenlévőket, és megteremtette az emelkedett hangulatot. Az est programjának nagy részét latin nyelvű szakrális művek alkották: Bárdos Lajos Jubilate Deo művét Szokolay Sándor Alleluja kórusa követte. Kocsár Miklós és Tóth Péter „O magnum mysterium” – a között Gyöngyösi Levente „Confitemini Domino” c. nőikarra írt darabja hangzott el. Itt jegyezném meg, hogy a misztérium, s a varázslat nemcsak Kocsár és Tóth Péter művét hatotta át.

Kocsár Miklós: O Magnum Mysterium (4:59)

Kocsár Miklós: Két karácsonyi motetta / O Magnum Mysterium c. első tétele a Magnificat Leánykar egy korábbi előadásában. Vezényel: Szebellédi Valéria.

A hangverseny első percétől a mágus, a kórusvezető által előcsalogatott hangok uralták a patinás termet. Ebben partnere – a kórustagok mellett – Horváth Vilmos Gergely volt, aki Tóth Péter egyneműkarában egy fagott szólóra írt „cantus firmus”-t játszott. Ezzel az elgondolkodtató, mély tartalommal átszótt művel emlékeztek a leánykar néhai zongorakísérőjére, Horváthné Patak Máriára. A meditatív dallamok szemmel láthatóan transzcendentális gondolatokat generáltak a közönség soraiban.

A Magnificat Leánykar és Szebellédi Valéria a Pesti Vigadóban tartott jubileumi koncerten

Tradíció a kórus életében, hogy minden kerek évfordulóra Szebellédi Valéria felkér egy kortárs zeneszerzőt. Idén Csemiczky Miklós új kórusművét, a *Magnificat anima mea Dominum – Magasztalja lelkem az Urat* – szövegre írt megzenésítését hallhatta a publikum. A négyszólamú darabot online tanulták meg külön-külön a szólamok, kizárólag szeptembertől tudtak személyesen próbálni. Már ez a tény is igazolja, hogy ekkora teljesítményre szinte csak profi együttesek képesek. S ha még azt is figyelembe vesszük, hogy a műsor folyamán kotta nélkül énekelt az összes kórustag, el tudjuk képzelni, micsoda munka rejtőzik a háttérben. A szerző jelenlétében előadott kórus első hallásra is nagyon igényes, technikailag igen nehéz mű nagy sikert aratott.

A jubileum fényét emelte, hogy Rónaszékiné Keresztes Monika, a magyar zenei nevelésért felelős miniszteri biztos köszöntötte az ünneplő kórustagokat és karnagyukat, Szebellédi Valériát.

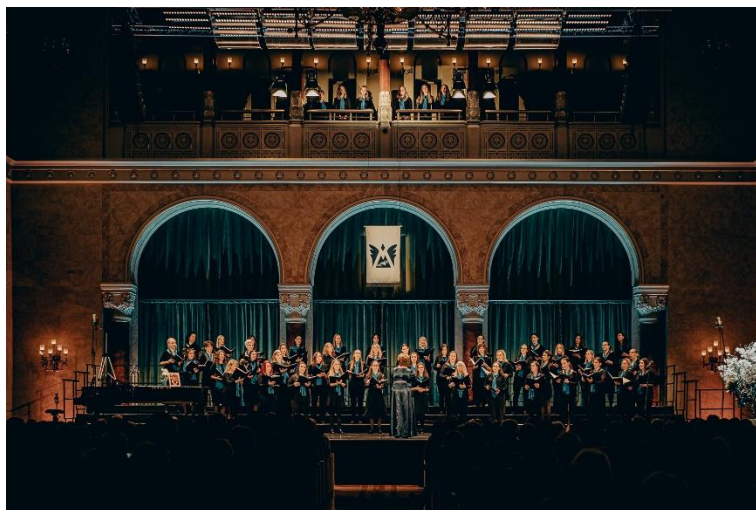
Szünet előtt Eriks Esenvalds kortárs lett zeneszerző „*O salutaris hostia*” darabját hallhattuk Deák Andrea és Nagy Zsófia szólójával, majd Franz Biebl *Angelus Domini – Ave Maria*-ját. Ki kell emelni e két mű kapcsán a kórus egyedi hangzását. A három, négy, öt, esetleg hat szólam e fajta kiegyenlítettége ritkaságnak számít ugyanúgy, mint egy-egy motívum megformálása. A homogén hangzásból csak a fontos szólam emelkedik ki. Semmi sem öncélú: a differenciált előadásmód, a legato melódiák természetes folyása, a dallamvezetés, a szekundsúrlódások, feszültségek oldása mind a kifejezést szolgálják.

A koncert második részét a kibővített kar énekszóra történő bevonulása indította: ismeretlen szerző „*Domine ad adiuvandum*” kánonját hallhattuk a XIV. századi Iglói töredékből 3 trombita kíséretével. Ezután a régi tagokkal kibővült kórus Felix Mendelssohn-Bartholdy *Laudate pueri* című művét adta elő, melyet Váray-Major Zsófia kísért zongorán.

A műsor Bartók Béla és Bárdos Lajos egy-egy művével folytatódott: „*Nehagyj itt!*”, illetve „*Magos a rutafa.*” A két, slágernek nevezhető feldolgozás nem szokványos módon szólalt meg. A különböző karakterek megformálását abszolút evidensnek érezhette a hallgató: mintha nem is lehetne másként előadni... /holott tisztában vagyunk azzal, hogy a zenében mindig többféle megoldás létezik, s tökéletes soha sincs./

A világi kórusműveket ismét két szakrális darab követte: Alleluja, a nálunk kevésbé ismert amerikai származású komponista, Robert Woodward tollából, majd a francia Maurice Duruflé „Tota pulchra es” motettája.

Valószínűnek tartom, hogy nem véletlenül tűzték műsorra Kodály Zoltán „Angyalok és pásztorok” c. kórusát. A terem adta lehetőségek inspirálják a karnagyokat: ismét a karzatról szóltak immáron az angyalok, s a pódiumról vezette őket pásztoruk. A hatás leírhatatlan...

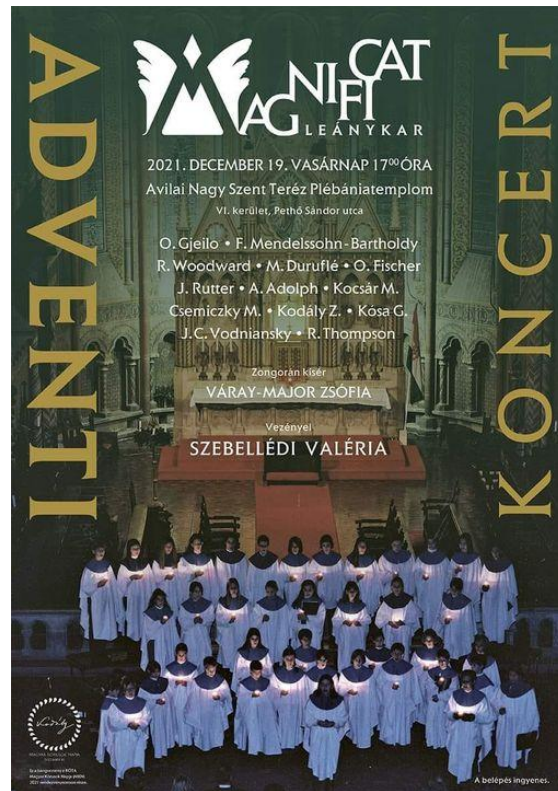
Pillanatkép az „Angyalok és pásztorok” előadásáról

Az egyesített leánykar utolsó műsorszámként Kocsár Miklós kettős karra komponált „Jubilate Deo”-ját adta elő, a királyi páholyból rézfúvós szextett kísérte őket.

Befejezésül két karnagy, Hartyányi Judit, a KÓTA tiszteletbeli tagja, Művészeti Bizottságának korábbi elnöke, a Magyar Kodály Társaság volt társelnöke és Somogyváry Ákos, az Erkel Ferenc Társaság és a KÓTA Tanácsadó Testületének Elnöke a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége nevében köszöntötte a jubiláló Magnificat Leánykart és Szebellédi Valériát. A kórus méltatásához fel kellene sorolni a számos hazai és külföldi versenygyőzelmet, koncert turnét, hangversenyt, a nekik ajánlott művek sorát, a 11 önálló CD-t, az egyéb lemezekben való közreműködést, de mindezt megtaláljuk a 30. évforduló tiszteletére összeállított DVD-n.

A nagyszerű koncert Kodály „Esti dal”-ának közös megszólaltatásával zárult. Ritka zenei élményben lehetett része a jelenlévő hallgatóságnak.

Mindannyiunk nevében további hasonló varázslatos estéket és sikereket kívánok az Angyaloknak és Pásztoroknak.

[2021.12.19. MAGNIFICAT LEÁNYKAR Adventi koncertje. \(1:25:40\)](#)